

донесенията отъ ротнитѣ командири, донесения облѣти съ кръвъ и обвити съ трауръ.

На лѣвия участъкъ 13-а и 16-а роти отъ 11-и полкъ, въ съставъ 28 бранници и 13-а рота отъ 33-и полкъ се опитватъ да се придигнатъ изъ окопитѣ и се спуснатъ въ атака, но първитѣ подигнали се биватъ покосени. Втори, трети опитъ, до като оставатъ само нѣколко полу-зашемедени редници безъ офицери и подофицери и тѣ побързали да подирятъ спасение въ скалитѣ, отбранявани отъ втора дружина. На дѣсния участъкъ, капитанъ Планински повежда ротитѣ и нѣкжде стигатъ до врага на 50 крачки и застилатъ предпозиционното поле съ своитѣ трупове, останалитѣ въ окопитѣ последватъ първитѣ и тѣхъ постига сжщата участъ. Отъ 10-а рота сж се върнали съ командира на ротата само 4 здрави, всички други войници, както и офицеритѣ сж избити, тежко ранени и полудѣли. Командирътъ на 4-а рота донася, че окопитѣ му се пазятъ отъ духътъ на избититѣ. Останали сж при него само 35 души обезумѣли. А отъ нѣкои роти и ротнитѣ командири сж останали на полебрана и нѣма кой да направи своето донесение. А споредъ устава, това е много важно! . . . Какво ще правимъ като нѣкои роти съвсемъ вече не сжществуватъ!

Отъ 69 офицери на дванадесети, при почване на бойоветѣ сж на лице само 27 и то повечето ранени. Щабъ офицеръ е само полковиятъ командиръ и той раненъ и съ мжка остава на мѣстото си. Отъ подофицеритѣ не е останала поне една десета. Картечната рота е останала само съ единъ необученъ офицеръ, а подофицеритѣ и прислугата сж избити или ранени.

Първа дружина сжщо не могла да развие никаква дейность. Тя заелъ единъ фронтъ отъ три километра въ една ефирна верига и е подпомагана отъ планинскитѣ орждия, съ които се нанасяло тежко поражение надъ неприятеля, обаче кръстосания артилерийски тайфунъ на сърби и французи осуетилъ пристѣпа ѝ и смелъ изъ окопитѣ разреденитѣ борци.

Самитѣ сърби не смѣятъ да контра-атакуватъ, тѣ сж разбрали, че сме напъино въ зодията на лудостта и всѣки опитъ да ни дрѣзнятъ ще имъ коства много